

den forffjellige Rævnelse i § 35 og § 38 kun er den, at det vilde være en usornøden Gjenta-gelse, den ene Gang efter den anden at bruge den udførligere Betegnelse „det sidste Aar før Valget“. Det staaer i § 35; det staaer ikke i § 36, men ingen Dødelig tvivler om, at det skal læses der; det staaer heller ikke i § 37, men ligesaa lidt tvivler nogen Dødelig om, at det skal læses der. Men naar der saaledes skal læses: „det sidste Aar før Valget“ baade i § 36 og § 37 paa Grund af § 35, troer jeg ikke, jeg er for dristig i min Slutning, at det ligeledes skal læses paa samme Maade i § 38. Efter Alt, hvad jeg formaaer at skjønne, er § 38 altsaa ikke blot at tænke saaledes i sin Mening, men at læse saaledes i sin Text. — Der er dernæst idag yttret forffjellige Meninger om, hvorvidt der i § 38 kan siges netop at være krævet Bopæl paa den Tid, Valget foregaaer, med andre Ord, om der skal læses: „har havt og nu har Bopæl“ eller kun: „i det sidste Aar før Valget har havt Bopæl i Kredsen“. Jeg troer ikke, man er berettiget til at læse: „har havt og nu har“ Bopæl, men paa den anden Side skal jeg dog ikke modsiges, at det vel kan være, at Fordringen efter § 38 indirecte kommer til at medføre, at Bopælen ogsaa er der i Valgets Dieblit. Det er imidlertid kun indirecte, at man vilde kunne komme dertil, nemlig kun, fordi „det sidste Aar“ maa skee ikke vilde kunne siges at være der som det sidste Aar, naar det i Valgets Dieblit var forbi med Bopælen, og det har aabenbart sin Betydning, at Loven ikke blot ikke har fremhævet det, at Vedkommende skal have Bopæl i Kredsen ogsaa i Valgets Dieblit, men at man ene vilde kunne komme dertil ad Slutningens usikre Ve. Jeg seer fremdeles alt i § 38, som den foresligger, en bestemt direct Anthydning af, at Grundloven i Virkeligheden ikke bryder sig om Bopædens Bibeholdelse hele Valgperioden igjennem. Hvis dette ikke havde været Tilfældet, troer jeg ikke, § 38 var kommen til at kræve Bopæl det sidste Aar før Valget, men vilde saa have foretrukket at kræve Bopæl i Kredsen paa den Tid, Valget foregaaer. Hvorfor forlanger nemlig Grundloven Bopæl det sidste Aar før Valget? Fordi man ellers frygtede for Omgaaelse, for Proforma-

værk. Naar nemlig det Æneste, det skulde gjælde om, var, at Vedkommende havde Bopæl i Kredsen paa den Tid, Valget foregik, lod det sig let tænke, at Noget for at skaffe sig Valgbarhed, pro forma, paa kvantsviis, tog hen i Kredsen og tog Bopæl der i Valgets Dieblit og siden, naar Valget var foregaaet, atter flyttede dervfra. Men dette, at undgaae en saadan Omgaaen, at faae en virkelig Tilknnytning til Kredsen og ikke blot en Skin-Tilknnytning, troede man at opnaae og opnaae man virkelig ogsaa ved at forlange, at Vedkommende skulde have Bopæl det sidste Aar forud for Valget. Havde man derimod meent, at den Valgte skulde have Bopæl i Kredsen hele Valgperioden igjennem, troer jeg ikke, man havde behøvet at ty til dette mindre Naturlige, at gaae et Aar tilbage; havde man villet, at Bopælen skulde bibeholdes hele Perioden igjennem, vilde man deri have fundet tilstrækkelig Garanti imod den Omgaaelse, man befrygtede, thi saa vilde det jo heller ikke nytte Noget at tage Bopæl i en Kreds blot i det Dieblit, Valget foregik, for kort derefter at tage bort igjen, saaledes som Den, der vilde handle pro forma, vilde gjøre. Derfor er der for mig i § 38, samtidigt med, at jeg læser „det sidste Aar før Valget“, og samtidigt med, at jeg mener, at det, at Bopæl muligt skulde have i Kredsen i Valgets Dieblit, i alt Fald ikkun vilde kunne komme med ad en Omvei, tillige en direct Anthydning af, at det derimod ikke gjælder om Bopædens Bibeholdelse eller Fortsættelse, fordi ellers Bestemmelsen om Bopælen det sidste Aar før Valget vilde have været overflødig. — Seer man nu paa § 38 saaledes, som jeg troer, man bør see paa den, og som navnlig ogsaa støttes ved den sidste Betragtning, som jeg har tilladt mig at fremsøre, forekommer det mig at være temmelig stærkt indlysende, at man her har at gjøre med en Valgbarhedsbetingelse, som har sin Afslutning i sig, og som man, paa den Tid, Valget foregaaer, er færdig med, men derimod ikke senere har Noget at bestille med eller Noget at fordrø med Hensyn til. Der er hverken i § 38 — jeg erkjender gjerne med den ærede Ordfører, at det heller ikke var det Sted, hvor man just skulde vente, at en ligefrem Udtalelse om Fordringen om Bopædens Bibeholdelse